

Sygn. akt [REDAKTOWANE]

z dnia [REDAKTOWANE]

sygn. akt [REDAKTOWANE]

jest prawomocne

od dnia [REDAKTOWANE]

podpis Przewodniczącego OSD
OIRP w Szczecinie

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia 7 września 2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:

Andrzej Oryl – Przewodniczący
Ewa Niciejewska – Sędzia
Paweł Zwarycz – Sędzia sprawozdawca

Protokolant: Justyna Chmielewska

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Szczecinie: Tomasza Parusa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE] r. sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie obwinionemu o to, że:

1/ w okresie od dnia [REDAKTOWANE] co najmniej do [REDAKTOWANE] – bliższej daty nie ustalono, w [REDAKTOWANE] nie wykonał zlecenia przyjętego od [REDAKTOWANE] dotyczącego wszczęcia w imieniu klientki postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDAKTOWANE] oraz reprezentowania klientki w tym postępowaniu, czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku w sposób ustalony z klientem,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

2/ w okresie od [REDAKTOWANE] – bliższej daty nie ustalono, do dnia [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] nie zwrócił [REDAKTOWANE] kwoty [REDAKTOWANE] zł, pobranej od niej tytułem wynagrodzenia za wykonanie zlecenia dotyczącego wszczęcia w imieniu klientki postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDAKTOWANE] oraz reprezentowania klientki w tym postępowaniu, którego to zlecenia nie wykonał, czym dopuścił się naruszenia ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego oraz etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz etycznego obowiązku dbania o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym,

tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

o r z e k a:

1. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] **za winnego** popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na tym, iż w okresie od dnia [REDAKTOWANE]

co najmniej do [REDACTED] – bliższej daty nie ustalono, w [REDACTED] nie wykonał zlecenia przyjętego od [REDACTED] dotyczącego wszczęcia w imieniu klientki postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDACTED] oraz reprezentowania klientki w tym postępowaniu, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza karę pieniężną w wysokości [REDACTED]

2. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na tym, iż w okresie od [REDACTED] – bliższej daty nie ustalono, do dnia [REDACTED], w [REDACTED] nie zwrócił [REDACTED] kwoty [REDACTED] zł, pobranej od niej tytułem wynagrodzenia za wykonanie zlecenia dotyczącego wszczęcia w imieniu klientki postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDACTED] oraz reprezentowana klientki w tym postępowaniu, którego to zlecenia nie wykonał, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza karę pieniężną w wysokości [REDACTED]
3. wymierzyć karę łączną w wysokości [REDACTED] zł na podstawie art. 65¹ ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.),
4. Kosztami postępowania w kwocie [REDACTED] zł (słownie: [REDACTED]) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie - Sąd obciąża radcę prawnego [REDACTED]

Esa Muzgajaska

Andrzej Duf

[Signature]

ODPIS

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Iwona Fajerek

Sygn. akt [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

W dniu [REDAKTOWANE] r. wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie skarga [REDAKTOWANE] w przedmiocie niewłaściwego świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego [REDAKTOWANE]. W swojej skardze pokrzywdzona [REDAKTOWANE] zarzuciła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] że w dniu [REDAKTOWANE] udzieliła radcy prawnemu pełnomocnictwa do prowadzenia postępowania o podział majątku przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE]. Uiszczyła również wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w kwocie [REDAKTOWANE] zł. Ponadto, pokrzywdzona wpłaciła na rachunek Sądu w [REDAKTOWANE] opłatę sądową w kwocie [REDAKTOWANE] od wniosku o podział majątku. Radca prawny jednak sprawy nie skierował do sądu, przez rok nie podjął żadnych czynności w sprawie. Następnie pokrzywdzona miała utrudniony kontakt z radcą prawnym, gdyż ten miał nie odbierać telefonu. Pismem z dnia [REDAKTOWANE] pokrzywdzona wypowiedziała radcy prawnemu pełnomocnictwo, jednak do dnia wniesienia skargi nie otrzymała zwrotu uiszczonych wynagrodzenia radcy prawnego w kwocie [REDAKTOWANE].

Dowód: skarga z dnia [REDAKTOWANE]

Do skargi pokrzywdzona załączyła kopię faktury VAT nr [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] opiewającej na wspomnianą kwotę wynagrodzenia oraz kopię pisma z dnia [REDAKTOWANE] zawierającego wypowiedzenie pełnomocnictwa radcy prawnemu z wezwaniem do zwrotu wypłaconego wynagrodzenia.

Dowód: faktura VAT nr [REDAKTOWANE]

pismo z dnia [REDAKTOWANE]

Radcy prawnemu [REDAKTOWANE] pismem z dnia [REDAKTOWANE] r. została przekazana przedmiotowa skarga z wnioskiem o ustosunkowanie się do jej treści. Korespondencja ta nie została jednak podjęta przez adresata. Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie wszczął dochodzenie w sprawie.

W toku dochodzenia ustalono następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzona udała się do kancelarii [REDAKTOWANE] pod koniec [REDAKTOWANE] lub na początku [REDAKTOWANE] i powiedziała mu o potrzebie podziału majątku z byłym mężem [REDAKTOWANE]. Radca prawny [REDAKTOWANE] przyjął sprawę do prowadzenia, podpisana została umowa o świadczenie usług prawnych z dnia [REDAKTOWANE] udzielone zostało pełnomocnictwo procesowe. Nadto, uiszczono zostało wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w kwocie [REDAKTOWANE] zł. Pokrzywdzona wskazała, iż przekazała radcy prawnemu wszystkie dokumenty potrzebne do prowadzenia sprawy. Kilka dni później pokrzywdzona zapłaciła w sądzie opłatę sądową w kwocie [REDAKTOWANE] którą wskazał radca prawny.

Dowód: umowa o świadczenie usług prawnych z dnia [REDAKTOWANE]

faktura VAT nr [REDAKTOWANE]

zeznania [REDAKTOWANE]

Jesienią [REDAKTOWANE] pokrzywdzona podjęła próbę telefonicznego skontaktowania się z radcą prawnym, lecz ten nie odbierał telefonu. Pokrzywdzona podjęła kilkadziesiąt prób kontaktu telefonicznego. Dopiero w [REDAKTOWANE] pokrzywdzonej udało się dodzwonić do obwinionego, który zapewnił, iż za kilka dni wnieśli pozew do sądu i ją o tym poinformuje. Jednak nie uczynił tego, a pokrzywdzona ponownie bezskutecznie próbowała skontaktować się z obwinionym. W dniu [REDAKTOWANE] osobiście pojechała do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] gdzie ustaliła, iż wpłata [REDAKTOWANE] została zaksięgowana, lecz żadnej sprawy z jej powództwa nie ma. Wycofała ona uiszczoną opłatę sądową i pojechała do kancelarii [REDAKTOWANE] lecz go nie zastała. Tego samego dnia napisała wypowiedzenie pełnomocnictwa i wezwanie do zwrotu uiszczonych honorarium, które wysłała listem poleconym. Pismo to wróciło do pokrzywdzonej, jako nieodebrane przez adresata. Następnie

pokrzywdzona wysłała jeszcze jeden list do obwinionego, prosząc o wyjaśnienie sytuacji i zwrot pieniędzy. List ten – wysłany jako zwykły – nie wrócił do nadawcy. Obwiniony nie odpowiedział na to pismo i nie zwrócił pieniędzy.

Dowód: zeznania [REDAKTOWANE]
pismo z dnia [REDAKTOWANE] z dowodem nadania [REDAKTOWANE]

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie przedstawił w sprawie [REDAKTOWANE] zarzuty radcy prawnemu [REDAKTOWANE]

W trakcie przesłuchania w charakterze obwinionego radca prawny [REDAKTOWANE] przyznał się do popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów. Co do zarzutu pierwszego oświadczył, iż sprawa faktycznie nie została skierowana do sądu, lecz było to spowodowane tym, iż nie otrzymał od klientki dowodu uiszczenia opłaty sądowej od wniosku. Obwiniony przyznał, iż jego przewinieniem jest bezwzględnie to, iż nie kontaktował się klientką w celu wyegzekwowania uiszczenia opłaty sądowej bądź przesłania mu dowodu jej uiszczenia. Potwierdził jednocześnie, iż w [REDAKTOWANE] wypowiedziane mu zostało pełnomocnictwo procesowe i pokrzywdzona wezwała go do zwrotu wynagrodzenia. Obwiniony zobowiązał się do zwrotu kwoty [REDAKTOWANE] w najbliższym możliwym terminie, po zgromadzeniu tej kwoty.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego (K. 33 – 34)

Wnioskiem z dnia [REDAKTOWANE] Rzecznik Dyscyplinarny wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie o ukaranie radcy prawnego [REDAKTOWANE] zarzucając Mu popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegającego na tym, iż w okresie od dnia [REDAKTOWANE] co najmniej do [REDAKTOWANE] – bliższej daty nie ustalono, w [REDAKTOWANE] nie wykonał zlecenia przyjętego od [REDAKTOWANE] dotyczącego wszczęcia w imieniu klientki postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDAKTOWANE] oraz reprezentowania klientki w tym postępowaniu oraz przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku art. 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na tym, iż w okresie od [REDAKTOWANE] – bliższej daty nie ustalono, do dnia [REDAKTOWANE] nie zwrócił [REDAKTOWANE] kwoty [REDAKTOWANE] zł, pobranej od niej tytułem wynagrodzenia za wykonanie zlecenia dotyczącego wszczęcia w imieniu klientki postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDAKTOWANE] oraz reprezentowania klientki w tym postępowaniu, którego to zlecenia nie wykonał.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzona [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE] zleciła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] prowadzenie sprawy o podział majątku z byłym mężem – [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] Pokrzywdzona udzieliła radcy prawnemu pełnomocnictwa do prowadzenia postępowania o podział majątku przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] Uiszczyła również wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w kwocie [REDAKTOWANE] zł. Ponadto, pokrzywdzona wpłaciła na rachunek Sądu w [REDAKTOWANE] opłatę sądową w kwocie [REDAKTOWANE] zł od podziału majątku. Pokrzywdzona przekazała obwinionemu wszystkie dokumenty potrzebne do wszczęcia i prowadzenia postępowania.

Dowód: umowa o świadczenie usług prawnych z dnia [REDAKTOWANE]
faktura VAT nr [REDAKTOWANE]
zeznania [REDAKTOWANE]
wyjaśnienia obwinionego [REDAKTOWANE]

Radca prawny [REDAKTOWANE] nie skierował zleconej sprawy do sądu. Przez rok nie podjął żadnych czynności w sprawie. Od jesieni [REDAKTOWANE] pokrzywdzona wielokrotnie podejmowała bezskuteczne próby kontaktu telefonicznego z obwinionym. Dopiero w [REDAKTOWANE]

██████████ pokrzywdzonej udało się dodzwonić do obwinionego, który zapewnił, iż za kilka dni wniesie wniosek do sądu i ją o tym poinformuje. Jednak nie uczynił tego, a pokrzywdzona ponownie bezskutecznie próbowała skontaktować się z obwinionym. W dniu ██████████ ██████████ osobiście pojechała do Sądu Rejonowego w ██████████ gdzie ustaliła, iż wpłata ██████████ zł została zaksięgowana, lecz żadnej sprawy z jej wniosku nie ma. Wycofała ona uiszczoną opłatę sądową i pojechała do kancelarii ██████████ lecz go nie zastała. Z uwagi na powyższe pismem z dnia ██████████ pokrzywdzona wypowiedziała radcy prawnemu pełnomocnictwo oraz wezwała Go do zwrotu uiszczonego wynagrodzenia. Do dnia wniesienia skargi nie otrzymała zwrotu uiszczonego wynagrodzenia radcy prawnego w kwocie ██████████ zł. Pismo to zostało wysłane listem poleconym, lecz zostało zwrócone pokrzywdzonej, jako nieodebrane przez adresata. Następnie pokrzywdzona wysłała jeszcze jeden list do obwinionego, prosząc o wyjaśnienie sytuacji i zwrot pieniędzy. List ten – wysłany jako zwykły – nie wrócił do nadawcy. Obwiniony nie odpowiedział na to pismo i nie zwrócił pieniędzy.

Dowód: zeznania ██████████
pismo z dnia ██████████
wyjaśnienia obwinionego (K. 33 – 34)

Pokrzywdzona ██████████ wezwana na rozprawę w dniu ██████████ przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie stawiła się osobiście i podniosła, iż podtrzymuje swoją skargę na radcę prawnego ██████████. Pokrzywdzona zeznała dodatkowo, iż dokonała wpłaty wskazanej przez obwinionego opłaty sądowej na rachunek bankowy Sądu oraz przesłała potwierdzenie uiszczenia tej opłaty listem poleconym na adres ul. ██████████. Adres ten został wskazany przez obwinionego, jako adres korespondencyjny. List zawierający potwierdzenie wpłaty opłaty sądowej w kwocie ██████████ wysłany został w dniu ██████████. Przesyłka ta nie wróciła do pokrzywdzonej. Obwiniony nie informował pokrzywdzonej, iż nie doręczono mu dowodu uiszczenia opłaty. Na potwierdzenie swoich zeznań pokrzywdzona przedłożyła dowód nadania przesyłki poleconej do pokrzywdzonego z dnia ██████████.

Dowód: zeznania pokrzywdzonej na rozprawie w dniu ██████████
dowód nadania przesyłki poleconej z dnia ██████████

Obwiniony wzywany wielokrotnie na rozprawę w dniu ██████████ przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie nie stawiał się.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

W świetle przeprowadzonego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie postępowania dowodowego, stawiane obwinionemu radcy prawnemu ██████████ zarzuty okazały się zasadne.

Rozpatrując pierwszy z zarzutów stawianych radcy prawnemu ██████████ a polegający na niewniesieniu w okresie od dnia ██████████ do ██████████ do sądu w imieniu pokrzywdzonej ██████████ sprawy o podział majątku wspólnego z udziałem ██████████ należy stwierdzić, iż bez wątpienia w/w zarzut okazał się zasadny. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż w dniu ██████████ doszło do zlecenia przez pokrzywdzoną radcy prawnemu ██████████ wniesienia do sądu sprawy o podział majątku wspólnego oraz reprezentowania pokrzywdzonej w tym postępowaniu. Bezsporne jest także to, iż obwiniony otrzymał od pokrzywdzonej wszystkie potrzebne dokumenty, oraz że pokrzywdzona zapłaciła radcy prawnemu wynagrodzenie prowadzenie w/w sprawy i reprezentowanie jej przed Sądem Rejonowym w ██████████. Okolicznością sporną w niniejszym postępowaniu okazała się kwestia przekazania przez pokrzywdzoną obwinionemu dowodu uiszczenia opłaty sądowej od wniosku o podział majątku w kwocie ██████████ zł. Sąd Dyscyplinarny dał w tym zakresie wiarę zeznaniom pokrzywdzonej, iż opłata powyższa została dokonana we wskazanej przez obwinionego kwocie na rachunek właściwego Sądu Rejonowego w ██████████. Za wiarygodne uznać należało także zeznania pokrzywdzonej, iż potwierdzenie wpłaty w/w opłaty sądowej wysłane zostało na wskazany przez

pokrzywdzonego adres korespondencyjny listem poleconym w dniu [REDAKTOWANO]. Za taką wersją przemawia chronologia zdarzeń. Do zlecenia prowadzenia sprawy doszło bowiem w dniu [REDAKTOWANO] zatem za możliwe i logiczne uznać należy, iż dowód uiszczenia opłaty sądowej wysłany został do radcy prawnego w dniu [REDAKTOWANO].

Za niewiarygodne uznać należało wyjaśnienia obwinionego, jakoby nie kontaktował się z pokrzywdzoną w celu wyegzekwowania uiszczenia opłaty sądowej od wniosku bądź przestania dowodu jej uiszczenia. Mając na uwadze treść przepisu art. 130² § 1 K.p.c. oraz przepisu art. 38 ust. 1 ustawy 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, każdy profesjonalny pełnomocnik zdaje sobie sprawę, iż do wniosku o podział majątku wspólnego załączony winien być dowód uiszczenia opłaty stałej w kwocie [REDAKTOWANO] zł. Winien zatem podjąć działania zmierzające do uiszczenia przez klienta stosownej opłaty sądowej oraz uzyskania stosownego dowodu wpłaty opłaty sądowej, bądź informować pokrzywdzoną o skutkach niewniesienia stosownej opłaty sądowej od wniosku o podział majątku. Co więcej, sam obwiniony przyznał, iż jego wina polegać może na tym, iż tak długo nie egzekwował od klientki dowodu wpłaty jako koniecznego załącznika do wniosku o podział majątku. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego powyższe okoliczności potwierdzają wniosek, iż w istocie obwiniony otrzymał od pokrzywdzonej dowód uiszczenia wskazanej opłaty sądowej już w [REDAKTOWANO].

Nie ulega wątpliwości, iż radca prawny wykonując zawód winien zgodnie z treścią art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych kierować się należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie budzi zatem jakichkolwiek wątpliwości fakt popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] a polegającego na zaniechaniu wszczęcia w imieniu pokrzywdzonej [REDAKTOWANO] postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDAKTOWANO] oraz reprezentowania pokrzywdzonej w tym postępowaniu w okresie [REDAKTOWANO]. Obowiązkiem radcy prawnego jako profesjonalnego pełnomocnika jest wykonywać zawód i świadczyć pomoc prawną zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej (art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego). Nie znajduje w ocenie Sądu Dyscyplinarnego żadnego uzasadnienia postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANO] polegające na niewykonaniu zlecenia wszczęcia powyższego postępowania. Biorąc pod uwagę powyższe wywody, należy uznać, iż radca prawny [REDAKTOWANO] jest winny zarzutu stawianego mu w pkt 1 wniosku, tj. o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 i art. 28 ust. 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W świetle przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego, nie budzi również wątpliwości popełnienie zarzutu stawianego radcy prawnemu w pkt 2 wniosku, a polegający na tym w okresie od [REDAKTOWANO] nie zwrócił [REDAKTOWANO] kwoty [REDAKTOWANO] zł, pobranej od niej tytułem wynagrodzenia za wykonanie zlecenia dotyczącego wszczęcia w imieniu klientki postępowania sądowego o podział majątku wspólnego z udziałem [REDAKTOWANO] oraz reprezentowania klientki w tym postępowaniu, którego to zlecenia nie wykonał. Do popełnienia zarzucanego czynu radca prawny przyznał się w trakcie przesłuchania w dniu [REDAKTOWANO] jednocześnie przyznając, iż pełnomocnictwo zostało mu wypowiedziane i został wezwany do zwrotu wynagrodzenia. Podkreślenia nadto wymaga, iż zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonej, złożonymi na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] radca prawny nie zwrócił pobranego wynagrodzenia do dnia rozprawy. Radca prawny przy wykonywaniu czynności zawodowych zobowiązany jest dbać o godność zawodu oraz postępować uczciwie, zgodnie z prawem i z należyłą starannością (art. 6 ust. 1 i ust. 2 Kodeksu etyki radcy prawnego). W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego do obowiązków radcy prawnego o szczególnym znaczeniu i wadze zalicza się uczciwość i skrupulatność w rozliczeniach finansowych z klientami. Powyższy obowiązek radcy prawnego wynika z treści art. 29 ust. 2 Kodeksu etyki radcowskiej. Należy zatem wskazać, iż w ocenie Sądu Dyscyplinarnego radca prawny [REDAKTOWANO] nie dopełnił nałożonego na Niego obowiązku, a wynikającego z treści art. 6 ust. 1 oraz ust. 2 Kodeksu etyki radcy prawnego, a który to czyn

stanowi przewinienie dyscyplinarne, zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Zgodnie z przepisem art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

W myśl przepisu art. 65 ust. 1 w/cyt ustawy karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna;
- 4) zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas od trzech miesięcy do pięciu lat, a w stosunku do aplikantów radcowskich - zawieszenie w prawach aplikanta na czas od jednego roku do trzech lat;
- 5) pozbawienie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego, a w stosunku do aplikantów radcowskich - wydalenie z aplikacji.

Zgodnie z ust. 2ba karę pieniężną wymierza się w granicach od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. W myśl § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w [REDAKTED] (Dz.U. z 2014 r. poz. 1220) od dnia [REDAKTED] minimalne wynagrodzenie za pracę wynosi [REDAKTED]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał za uzasadnione wymierzenie obwinionemu za każde z przewinień dyscyplinarnych kary pieniężnej w wysokości półtorakrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę, tj. w wysokości [REDAKTED] zł. Przy czym przy wymiarze kar za w/w przewinienia Sąd Dyscyplinarny uwzględnił także fakt, iż obwiniony dopuścił się już wcześniej czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne, za które został ukarany przez tuż. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny. W szczególności wydane zostały następujące orzeczenia: z dnia [REDAKTED] w sprawie [REDAKTED] z dnia [REDAKTED] w sprawie [REDAKTED] z dnia [REDAKTED] w sprawie [REDAKTED] oraz z dnia [REDAKTED] w sprawie [REDAKTED]

Uwzględnić należało okoliczność, iż obwiniony dopuścił się w przeszłości przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, iż nie złożył do sądu wniosku o zniesienie współwłasności zgodnie z udzielonym zleceniem i pełnomocnictwem.

W myśl przepisu art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. W niniejszym postępowaniu obwiniony ukarany został za dwa przewinienia dyscyplinarne, objęte wnioskiem Rzecznika Dyscyplinarnego. Uzasadnione jest zatem wymierzenie kary łącznej. Zasady wymierzania kar łącznych ujęte zostały w art. 65¹ ust. 2.w/cyt. Ustawy. W myśl pkt 3 przy karach pieniężnych łączna kara pieniężna nie może przekraczać sumy tych kar ani nie może być niższa od najwyższej z orzeczonych kar pieniężnych. Mając na uwadze powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył łączną karę pieniężną w wysokości [REDAKTED] zł, tzn. w najniższej możliwej wysokości.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.